

Yhteiskuntamme ei ole enää onnela

Tämän kirjoituksen olisin voinut hyvin voinut otsikoida sanoilla ”Maallamme ei enää pakopaikkaa.” Mutta olkoon tuossa otsikossa sana onnela, sehän tuo esiin mielikuvan miellyttävästä elämän olotilasta, jota ihminen kaipaa itselleen. Sitä se on aina halunnut ja yhä edelleen halajaa. Kuitenkin tämä kaipaus yhteiskunnan onnellisuudesta ja vakaudesta jää pelkäksi haaveeksi ja turhaksi toiveeksi, koska edellytykset sen olemassaololle on nyt poistettu meidän itse valittujen päättäjiemme toimesta.

Maatamme ja samalla muita ns. lännen maita on järkytetty muuttamalla aivan viime vuosina ihmisen ja samalla koko yhteiskunnan perustaa. Se perusta on tietenkin perhe. Se on pienin yksikkö, mistä ihmiskunta on saanut alkunsa ja kasvanut. Perheen pienin yksikkö on **miehen ja naisen muodostama avioliitto**, mikä on määritelty ja säädetty kunkin maan omassa laissa. Tähän päivään saakka kaikki tämä on perustunut yksinomaan Jumalan ikaikaiseen sanaan. Tämä Jumalan sana on kaiken perusta puhuttaessa avioliitosta; sitä ei voi kukaan kieltää, vaikka Jumalasta kertominen voi olla jopa kielletty aihe maassamme. Ja elävästä Jumalasta kertominen ja siitä että tämä elävä Jumala pitää kaikkea yllä ja hallitsee – tästä ei tietenkään sovi kertoa arkielämän yhteydessä, jotta emme loukkaisi toistemme tunteita omassa elinpiirissämme. Maailmassa on myös maita, jotka poikkeavat tästä miehen ja naisen välisestä liitosta siten, että miehellä voi olla useampi vaimo. En puutu tähän sen enempää, heillä on oman jumalansa antamat ohjeet ja niiden mukaan tehty lainsäädäntö.

Nyt **ensimmäistä kertaa ihmiskunnan historiassa** ihminen omassa viisautessaan on päättänyt, että miehen ja naisen välinen avioliitto, tämä yhteiskunnan edellä kuvattu **perusta**, ei olekaan se ainoa oikea. Sen rinnalle on pitänyt rakentaa **toinen perusta** lailla säätäen. Sen uuden perustan muodostavat kahden miehen tai kahden naisen muodostama avioliitto. Ja tämä tapahtuu juuri nyt meidän päivinämme lähes kaikkialla ns. sivistyneessä länsimaailmassa. En tiedä, onko tällaista tapahtunut koskaan aiemmin ihmiskunnan historiassa, kirjoituksia tällaisista ei ainakaan löydy. Ja jos on tapahtunut, niin silloin ne ovat myös kaatuneet ja tuhoutuneet eikä niitä enää ole olemassa.

Keskityn tässä kertomaan **avioliiton pyhydestä** ja siitä ainoasta mallista, jonka elävä Jumala on antanut ja jota on noudatettu tähän päivään saakka kunkin maan oman lainsäädännön kautta. Tämä on kaikista tärkein ja ainoa asia, mikä voidaan nostaa kaiken yläpuolelle, kun puhutaan **yhteiskunnan kivijalasta**. En puutu siihen, että on ollut aina homoja ja lesboja, jotka ovat eläneet keskenään irrallisissa suhteissa. En millään tavalla syytä heitä, tämä on lukijan hyvä huomata. On myös paljon muita muulla tavalla irrallisissa suhteissa eläviä ihmisiä. Myöskään heitä en millään tavalla syytä. Keskityn avioliiton pyhyteen ja sen rikkomisesta seuraaviin rangaistuksiin, jotka ovat vääjäämättä tulossa.

Myös meidän oman maamme, oman yhteiskuntamme, perustaa on muutettu. Tiedämme, miten tärkeä osa rakennusta on sen perustus. Jos se ei ole oikealla tavalla tehty tai se on tehty vääristä raaka-aineista, niin koko rakennus jossain vaiheessa menee rikki tai jopa kokonaan sortuu. Näin on käymässä myös maassamme. Maamme on jo nyt enemmän tai vähemmän rikki. Ei tarvitse kuin seurata uutisia, niin ongelmia ja uhkia on koko yhteiskunnan sisällä eikä niihin näytä löytyvän ratkaisua. Mutta tämä on vasta alkua sille, mitä on tulossa, olemmehan rikkoneet päättäjiemme toimesta Jumalan antaman pyhän perustan. Avioliittoa koskeva määritelmä on päivitetty uudeksi oman viisaan ja modernin mieleemme mukaan. Tämä on avointa ja näkyvää kapinaa Jumalaa vastaan ja seurauksia siitä ei tarvitse edes arvailla.

Hollannissa samaa sukupuolta olevien avioliitot laillistettiin 1. huhtikuuta 2001 **ensimmäisenä maana maailmassa**. Sen jälkeen 16. marraskuuta 2015 mennessä samaa sukupuolta olevien avioliitot on laillistettu seuraavissa Euroopan maissa: **Ruotsi, Norja, Tanska, Islanti, Belgia, Ranska, Espanja, Irlanti, Englanti, Wales, Skotlanti, Luxemburg ja Portugali**. Muut lain hyväksyneet maat ovat **Yhdysvallat, Kanada, Meksiko** osittain, **Brasilia, Argentiina, Uruguay, Etelä-Afrikka ja Uusi-Seelanti**. Israelissa laillistettiin Israelin ulkopuolella solmitut homoliitot marraskuussa 2006. Mainittakoon lisäksi, että maaliskuussa 2015 Slovenian 90-paikkainen parlamentti hyväksyi samaa sukupuolta olevien avioliitot äänestyksessä äänin 51–28. Lain vastustajat vetosivat Slovenian korkeimpaan oikeuteen, jotta laista järjestettäisiin kansanäänestys. Joulukuussa 2015 järjestettiin kansanäänestys, jossa yli 60 prosenttia slovenialaisista äänestivät sukupuolineutraalia avioliittolakea vastaan. (Näitä edellä mainittuja maita, jotka on tummennettu, tulee erityisesti tarkkailla uutisissa, koska ne ovat päätöksillään asettuneet kapinaan Jumalan sanaa vastaan.)

Sitten katsotaan, mikä on oman maamme tilanne. **Suomen eduskunta hyväksyi joulukuussa 2014** avioliittolain muuttamisen niin, että samaa sukupuolta olevat parit voivat jatkossa solmia avioliiton. Lakialoitteen muuttamiseen tähtäävä kansalaisaloite tasa-arvoisesta avioliittolaista sai äänestyksessä taakseen **101** kansanedustajaa, **90** kansanedustajan äänestäessä kansalaisaloitetta vastaan. Suomen tasavallan presidentti vahvisti **8.4.2016** lain avioliittolain muuttamisesta ja lain rekisteröidystä parisuhteesta annetun lain muuttamisesta. Lakimuutoksen myötä avioliiton solmiminen on mahdollista myös samaa sukupuolta oleville henkilöille. Rekisteröidyn parisuhteen voi valtioneuvoston tiedotteen mukaan muuttaa ilmoituksella avioliitoksi ja uusien parisuhteiden rekisteröinnistä luovutaan. Uusi laki tulee voimaan **1.3.2017**.

Asettuminen Jumalan antamien säädösten yläpuolelle tietää myös seuraamuksia ja nehen tarkoittavat rangaistuksia, joiden kohteeksi maamme joutuu väärin valintojen tähden. Sillä ei ole enää merkitystä, suoritetaanko kirkolliset vihkimykset homo- tai lesbopareille vai ei, koska eihän avioliiton solmimiseen ole vaadittu kirkollista vihkimystä aiemminkaan ollakseen laillisesti vahvistettu. Kirkolla voimakkaana mielipidevaikuttajana olisi ollut mahdollisuus estää avioliiton pyhyyden häpäiseminen ennen ratkaisevia eduskunnan käsittelyjä, jos kirkko olisi voimakkaasti tuonut esille sen, mitä Jumalan sanassa on kerrottu. Monet mieleltään epävakaita päättäjät olisivat tällöin ymmärtäneet sen, mikä on se oikea päätös. Mutta ei! Kirkon johto ”oman työnantajansa” ohjeista huolimatta suorastaan yllytti toimimaan vastoin Jumalan sanaa, jopa rohkaisten päättäjiä laittomuuteen. Eduskunnan äänestyksen ratkettua kirkon johto koki iloa ja lähetti oman onnitteluviestinsä maailmalle luettavaksi.

Millä tavalla maamme tulevat rangaistukset sitten tapahtuvat? Ne voivat ilmetä monella eri yksittäisellä tavalla tai sitten myös monella tapaa yhdessä. Maamme voi joutua syvään sisäiseen eripuraan ja levottomuuteen omien sisäpoliittisten päätösten kautta. Yhteiskunnassa luokkaerot hyvin toimeen tulevien ja köyhtyvien ihmisten välillä eivät ole ainakaan vähentyneet. Päättäjien tekemillä väärillä valinnoilla voi olla syväiset vaikutukset, jotka voivat johtaa arvaamattomiin seurauksiin. Samalla yhteiskunnan rauha voi rikkoontua, mikä johtaisi yhä suurempaan turmioon ja vaikeuksiin maan sisällä.

Tänne Pohjolaan on tullut kaukaa vieraita ihmisiä ja saattaa tulla yhä lisää vaikka kuinka suuria määriä, ihmisiä, jotka ovat kaukana maamme kulttuurista ja elintavoistamme. Samalla he ovat tuoneet tai tuovat mukanaan oman jumalansa ja sen jumalan antamat lait, joita he voivat käyttää kantaväestöä kohtaan tarvittaessa ilman sääliä. Jos joku ajattelee, ettei näin saa sanoa ja tällaista ei voi tapahtua, niin ajattelepa lisää. Menneiden kuukausien ja vuosien uutisista voi kerätä luettelon tällaisista tapahtuneista asioista useammasta eri Euroopan maasta puhumattakaan niistä maista, joista nämä vieraat ihmiset ovat tulleet.

Maamme on saanut nauttia aina rauhallisesta ja vakaasta luonnonrauhasta. Täällä ei ole ollut juurikaan suuria luonnonmullistuksia. Kesäiset myrskyt puun kaatumisineen eivät ole vielä täytäneet suurten luonnontuhojen määritelmää. Mutta kukaan ei voi varmuudella sanoa, että emme koskaan kohtaa rajumyrskyjä, tuhoa aiheuttavia rankkasateita tai vaikka maanjäristyksiä. Kukaan ei niitä toivo. Kuitenkaan säät ja muut luonnonilmiöt eivät ole koskaan ihmisen omissa käsissä.

On myös mahdollista, että maamme joutuu erilaisten painostustoimenpiteiden kohteeksi ulkoisten valtioiden taholta tavalla, jota emme voi estää, vaikka olemmekin itsenäinen valtio. Suunta voi olla idässä tai lännessä. Omien etujen suojeleminen tai omien tavoitteiden saavuttaminen voi yllyttää suurempia valtoja käyttämään omaa maatamme hyväkseen; onhan olemassa sellainen sanonta, että sodassa ja rakkaudessa kaikki on sallittua. Jumala voi käyttää vieraita valtioita myös ruoskanaan syntistä kansaa vastaan. Raamatusta löytyy pitkä luettelo siitä, kuinka Israelin kansaa rangaistiin vihollisten kautta aina silloin, kun kansa alkoi kapinoida Jumalaansa vastaan. Juuri tähän asemaan Suomi on asettanut itsensä valitsemiensa päättäjien kautta.

Maamme viettää ensi vuonna itsenäisyyden 100-vuotisjuhlaa. Ihmisiässä mitattuna vuosimäärä on kunnioitettava luku. Vain harvat saavuttavat sen, vain ne, joille tämä korkea ikä on suotu elämän tuomana lahjana. Ehkä juuri siksi tässä luvussa on hohtoa. Satavuotiasta juhlitaan hillitysti ja arvokkaasti. Lahjojen saaminen tai antaminen ei ole mitenkään oleellista näissä juhlissa. Yleensä kukat riittävät kaunistamaan juhlatilaisuutta. Kukaan ei voisi edes kuvitella, että satavuotiaalle vanhukselle annettaisiin lahjana mitään epäpyhää tai vastaavaa. Mutta 100-vuotias Suomi-neito saa juhluvuotenaan ensi maaliskuun alussa asuntonsa alle uuden perustuksen. Se on myönnetty päättäjiemme äänestysnappien painalluksella. Kaikki eivät kuitenkaan halunneet antaa omalle rakkaalle Suomi-neidolle tällaista lahjaa. Kuitenkin kaikki ovat osallisia tästä riemusta, mikä tulee vielä vaihtumaan katkeraksi itkuksi. Viimeistään silloin kaikki havaitsevat, että yhteiskuntamme ei ole enää onnela.